

ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבור בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
בשבע שני השבע לקמטים ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהן אכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבה ויהן
בתוכה ויצבר יוסף בר כבודו הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פטי פרע נהן אין ויקרא יוסף את שם
הבטר מנשה כי נשתי אלהים את כל עמלי ואה
טל בית אבי ואה שם השתי קרא אפרים כי הפרתי
אלהים בארץ עמי ותכלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים ותחלינה שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל
ארץ מצרים ויאעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו ותרעב היה על כל פני הארץ ופתחו
יוסף את כל אשר בהם וישבור למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים וכל הארץ בא מצרימה
לשבור אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבור במצרים ויאמר יעקב לבני
למה תתראו ויאמר הנה שמעתי כי יש שבור
במצרים וידו שממה וישבורו לנו משם ונחיה ולא
נמות וירדו אחי יוסף עשרה לשבור בר ממצרים
ואת בנימין אחי יוסף לא שלחו יעקב את אחיו כי
אמר פן יקראו אסון ויבא ה' ישאל לשבור
בתוך הנאים כי היה הרעב בארץ מצרים ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשבור לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה
וירא יוסף את אחיו ויטרם ויתנוך אליהם וידבר
אחם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ מצרים לשבור אכל ויטר יוסף את אחיו
והם לא הכירו ויטר יוסף את החלמות אשר
היה להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ ואתם ואתם אכלו לא ארץ
ועבדך בא לשבור אכל כלנו ה' איש אחד ויהיו
נשים אחת לא היו עבדך מרגלים ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשרו עבדך אלהם אחת ה' איש אחד הארץ
טען והנה הקטן את אביו היום והאחד איתו